ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ

True Path to God

7

ਲੇਖਕ ਡਾੱ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗੈਂਗਰ

ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ

ਲੇਖਕ

ਡਾਂ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗੈਂਗਰ

Punjabi

Jesus is God
Copyright © 2013

Published by True Path to God | www.truepathtogod.org

True Path to God is a ministry reaching out to our neighbours of East Asian background. For more information, see “About Us” on our website.

All scripture quotations are from The Holy Bible—Punjabi – CL published by The Bible Society of India,, 206 Mahatma Gandhi Road, Bangalore – 560 001 – India.

This booklet, as with all in this series, was written in English and translations into Punjabi by a team of translators. It is also being made available in Punjabi, Hindi, Marathi, Nepali, and Urdu.

Library and Archives Canada Cataloguing in Publications
Gangar, Dr. Kuldip Singh 1950-
Includes bibliographical references
ISBN 978-0-9919134-6-6
1. Jesus Christ—Divinity. I. Title.

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ

ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ: | 07

1 ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀਏ ਇਸ਼ਵਰਤਾ ਦੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹੈ | 09

2 ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ | 17

3 ਉਸਦੇ ਕੰਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ | 25

4 ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਅ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ | 33

5 ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਗਰੁਕ ਹੈ | 37

6 ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਉਸਦੀ ਸਿਖਾਈ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਰਇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ | 43

7 ਮੁਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਕਿ ਸੱਚਾਰਇ ਹੈ | 47

ਸਿੱਟਾ | 51

ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ:

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰਿਅਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹਤ ਦਾ ਰਚਣਹਾਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਯਾ ਇਹ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ੍ਹਾ ਦੇ ਸਥਾਪਕ ਸਿਰਫ ਮਨੁਖ ਹਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰ੍ਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕੀ ਉਸ ਤੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲੇ ਸਿਖਾਉਦੇ ਨੇ ਤਾ ਫਿਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲੇ ਸਿਖਾਉਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇਕ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨਿਆ ਨੂੰ ਰਚਿਆ। ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸੰਸਾਰ ਬਣਨ ਤੋ ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਇਕ ਰਚਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਾਨ ਕੇ ਉਹ ਲੋਕੀਂ *ਇਕ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਇਸ਼ਵਰਾਂ* ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਚਾਹੇ ਯਿਸੂ ਇਕ ਨਿਕਕਾ ਦੇਵਤਾ ਕਿਉ ਹੀ ਨਾ ਹੋ।

ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤਾ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਭਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੋਨਾਲਡ ਮੈਕਲੋਇਡ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ;

“ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀ ਸੀ, ਤਾ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀ ਸੀ ਤਾ ਮਨੁਖਾਂ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋ ਨਹੀ ਹੋਇਆ। ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆ ਗੱਲਾ ਤੋ ਵਧਕੇ ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਭਕਤੀ ਕਰਣ। ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾ ਉਹ ਗੈਰਮਸੀਹੀ, ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਾਣਦੇ ਪਏ ਹਨ।”1

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਅਤਾ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਹੀ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਨਵੇ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਕਹੀਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਚਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਮਾਤਰ ਮਨੁਖ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਹੋਣਦਾ ਤਾ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਮਾਂਨਿਯ ਬੁਧਮਾਨ ਲੋਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਥਾ ਮਿਲਦੀ। ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਵਰੀਯਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਝੰਜੀਲ ਵਿਚ ਅਲਗ ਥਲਗ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਦੇ ਨੇ ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਥਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਤੇ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਅਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੇ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰੀਏ।

1

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀਏ ਇਸ਼ਵਰਤਾ ਦੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹੈ

ਯੂਹਨਾ ੧:੧-੩ "ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸੀ।
2 ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। 3 ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਚੀ ਗਈ।"

ਪਹਲੀ ਗੱਲ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ **ਪਰਮੇਸ਼ਰ** ਦੀ ਪਦਵੀ ਦੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਹਨਾ ਸਾਨੂੰ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਥੇ "ਸ਼ਬਦ" ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇੜ੍ਹਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪਤ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਡੂੰਘਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਜਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮੁਦਦਾ ਉਠਾਣਦੇ ਨੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਪਰਮੇਸ਼ਰ" ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਪਪਦ ਨਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸੇ "ਇਕ ਦੇਵਤਾ" ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹਿਏ ਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ) ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇਕ ਉਪਪਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਏ ਹੈ। ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਪਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ "ਸ਼ਬਦ" ਕੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਉਪਪਦ ਨਹੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਇਸ ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸ਼ਰ" (ਘੋਦ) ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਇਸ ਆਯਤ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਯੂਹਨਾ 1:12,18।

ਇਸ ਗੱਲ ਉਥੇ ਮੁਦਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਇਬਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਇਸ਼ਵਰ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕਹਨ ਤੋ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਮਾਨਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਬੂਰ 82:6 ਵਿਚ ਨਿਆਈਆ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਆਗੇ ਇਹ ਆਯਤ ਇਹ ਭੀ ਕਹਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕੀ ਮਨੁਖ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਫਿਰੌਨ ਦੇ ਸੰਬਧ ਵਿਚ ਇਸ਼ਵਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਇਥੋਂ ਸਤਿਮਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਕਦੀ ਵੀ ਇਹ ਸਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੂਗਾ ਕਿ ਮੂਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰੂਪ ਯਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਵਰ ਸੀ।

ਯੂਹਨਾਂ 1:18 ਵਿਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪੁਤਰ ਨੇ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਏਨ ਆਈ ਵੀ ਬਾਈਬਲ) । ਇਹ ਪ੍ਰਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਲਿਖਾਈ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮਾ ਵਿਚ ਲੋਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਤਾਉਂਦੇ ਤਾ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਲੋਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਤਰ ਮਨੁਖ ਹੀ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ ੯:੫ "ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਛਤ੍ਰ ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਸਭ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤਕ ਹੋਵੇ। ਅਮੀਨ"!

ਰੋਮਿਆਂ 9 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਯਹੂਦਿਯਾਂ ਦੇ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਅਧੀਕਾਰਾ ਦੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋ ਬਡੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਿਚੋ ਹੀ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰਕੇ ਆਏਂ। ਦੂਜਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੁਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਥੇ ਹੋਰ ਮਜਬੂਤ ਪਕੜ੍ਹ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। "ਪੁਰਖੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਨਾ ਤੋਂ ਹੋਇਆ। ਸਭ

ਤੇ ਉਪਰ ਪਰਮਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਯੁਗਾਨਯੁਗ ਧਨ ਹੋ"(ਏਨ ਆਈ ਵੀ ਬਾਈਬਲ)। ਕੁਝ ਲੋਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ੀਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮਸੀਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਯਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਚਰਚ ਦੇ ਫਾਦਰ ਜੇਹੜੇ ਯੂਨਾਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰਹ ਤੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜੇਵੇਂ ਕਿ ਇਨ ਆਈ ਵੀ ਬਾਇਬਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੌਲੂਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ "ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਮਹੀਮਾ" ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਦ ਉਹ "ਧੰਨ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਇਸਤਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਵਿਚ ਨਹੀ।2

ਇਬਰਾਨੀਆ ੧:੮ "ਪਰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਤੇਰਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅੰਨਤਕਾਲ ਤਕ ਸਥਿਰ ਰਹੇਗਾ, ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਦੰਢ ਤੇਰੇ ਭਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜ ਦੰਢ ਹੈ।"

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਜਬੂਰ 45:6 ਵਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹਾ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਜਬੂਰ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਲੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਮਬੋਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਸਵਰਗਦੂਤ ਪੁਤਰ ਦੀ ਮਹੀਮਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਬਰਾਨੀਆ 1:6, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਹੋਉਗੀ।

ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਤੀਤੁਸ 2:13 ਨੂੰ ਠੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਧੰਨ ਆਸ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿਏ।" ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੁ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਦ ਦੋ ਵਿਅਕਤਿਆ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਰੇ। ਬਾਇਬਲ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਸੀਂ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉੰਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਣਨ 2 ਪਤਰਸ 1:1 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ" (ਏਨ ਆਈ ਵੀ ਬਾਈਬਲ) ਇਥੇ ਇਹ ਕੋਈ ਦੋ ਵਿਆਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕੇਵਲ ਯੀਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜੀ ਉੱਠਨ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਥੋਮਾ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯੀਸ਼ੁ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਘਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਯੀਸ਼ੁ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਥੋਮਾ ਵਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਣ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀ ਕਰ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ। ਥੋਮਾ ਨੇ ਆਰਧਨਾ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ:

ਯੂਹਨਾ ੨੦:੨੭-੨੯ "ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋਮਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਉਰੇ ਕਰ ਅਤੇ ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਹੱਥ, ਨਾਲੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਵੱਖੀ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਵੀ ਦੇਖ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ।" ਥੋਮਾ ਤੁਰੰਤ ਬੋਲ ਉਠਿਆ "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ!" ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤੱਰ ਦੀਤਾ, "ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ? ਪਰ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆਂ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਕੁੱਝ ਲੋਕੀ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਇਸ ਦਬਾਅ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਥੋਮਾ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਆਯਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਖੜੇ ਅਰਥਾਤ ਯੀਸ਼ੁ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇਹ "ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ"

ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕਦੇ ਕੋਇ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਣਦੇ ਹੈ। ਥੋਮਾ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣੇ ਲਈ ਦਬਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਾ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਿਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਮਾਣ ਖੜਾ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਯੀਸ਼ੁ ਨੂੰ **ਪ੍ਰਭੂ** ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਵੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ "ਪਰਮੇਸ਼ਰ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਇਬਰਾਨੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਵਿਤਰ ਨਾਮ "ਯਹੋਵਾ" ਵਲੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਭੂ" ਸ਼ਬਦ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ "ਪ੍ਰਭੂ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਚਤਮ ਸਿਰਲੇਖ "ਪ੍ਰਭੂ" ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲੈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਸੰਸਕ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਇਸ਼ਵਰੀਯ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ।[3] ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਯੋਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੀਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਥੇ ਕੁੱਝ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਦਿਓ।ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਥੋਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

੧ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ੮:੪-੬ ਫਿਰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਭੋਜਨ ਦੇ ਖਾਣ ਸੰਬੰਧੀ: ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੂਰਤੀ ਅਰਥਾਤ ਕੇਵਤਾ ਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਹੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ। ਬੇਸ਼ਕ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡਾ ਇਕ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਇਕ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਸਭ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਪੌਲੁਸ, ਜੇਹੜ੍ਹਾ ਇੱਕ ਏਕੇਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਹੈ, ਦੋ ਦੇਵਤਵਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜੋ ਦੋਨਾਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਂਜ ਹੀ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਵਰਤਵ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਹੀ ਸਮਾਣ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮੇਰੇ ਰਿਏਕਤਵ ਦੀ ਪੁਸਿਤਕਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ)। ਜਦੋਂ ਅਸੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਭੂ" ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੋਵਾ ਕਹਾਂਦਾ ਹੈ । ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਾਨਾ ਯਹੂਦੀ ਰੱਬੀ ਪੌਲੁਸ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਸਤਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਸੀ।

ਫਿਲਿਪੀਆਂ ੨: ੯-੧੧ ਇਸੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਭ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਝੁਕੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਥੱਲੇ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਆਮ ਮੰਨ੍ਹੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ"।

ਕੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਾਮਾਂ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੀਕੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਯਹੋਵਾ ਦਾ ਨਾਮ।[4] ਯਸਾਯਾਹ 45:23 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਯਤ 10 ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਯਹੋਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਯਹੋਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਮਹੀਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ਼ਵਰ ਲਈ ਹੀ ਸਹੀ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ੬:੩ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ: "ਪਵਿਤਰ, ਪਵਿਤਰ, ਪਵਿਤਰ ਹੈ! ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ! ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਹੈ।"

ਯਹੂੰਨਾ ੧੨:੪੧ "ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਿਆ।"

ਅਸੀ ਉਪਰ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਵਲੋਂ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੀਕਾ ਪਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰਾਪ (ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚੇ ਉੱਤੇ ਸਰਾਹਤੇ ਵੇਖਿਆ। ਸੇਰਾਫੀਮ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯਹੋਵਾ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ (LORD) ਦਾ ਵਰਤੋ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਯਹੂੰਨਾਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ! ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿੰਨ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਯਿਸੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਯਹੋਵਾ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ੪੦:੩ "ਇਕ ਅਵਾਜ਼ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ: "ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਹ ਤਆਰ ਕਰੋ। ਵਿਰਾਨੇ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਇਕ ਰਾਹ ਸਿੱਧ ਕਰੋ।"

ਇੱਥੇ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 40 ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ, ਅਸੀ ਯਹੋਵਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਿਨ ਇੱਕ ਨਬੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੋਵਾ (LORD) ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀ ਮੱਤੀ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ:

ਮੱਤੀ ੩:੧ "ਉਸ ਸਮੇ ਯਹੂੰਨਾ ਬਪਤੀਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਯਹੂਦਿਆ ਦੇ ਵਿਰਾਨੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਗਾ:"

ਮੱਤੀ ੩:੩ "ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਰੇ ਹੀ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਦੇ ਕਹੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ: ਵਿਰਾਨੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅਵਾਜ਼ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ।"

ਇੱਥੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਯਸ਼ਾਯਾਹ 40 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂੰਨਾ ਬਪਿਤਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਯਿਸੂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਯਹੋਵਾ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਹੂੰਨਾ ਬਪਿਤਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਕਰਯਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਬੈਠਤੇਂ ਹਨ:

ਲੂਕਾ ੧:੧੭ "ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਲੀਆ ਨਬੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਾਪਿਆ ਦਾ ਦਿਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਮੋੜੇ; ਅਧਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਠ ਸਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ।"

ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਕੋਰਇ ਵੀ ਮੂਸਾ ਜਾਂ ਏਲੀਸ਼ਾ ਜਾਂ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗਾ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਊਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜੋਧਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਖਿਤਾਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਇਤਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਆਤਮ-ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਉਹਨਾਂ ਸਖ਼ਤ ਏਕਇਸ਼ਵਰਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬੁਲਾਣ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ।

2

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ

ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਦੀ **ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ** ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਲੋਂ ਹੀ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਯਹੂੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਆਦਿ ਵਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ" (ਯਹੂੰਨਾ 1:1)। ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਲੋਂ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਡਿਆਈ ਵਿੱਚ ਸਹਭਾਗੀ ਹੈ (ਯਹੂੰਨਾ 17:5)। ਯਿਸੂ ਹੀ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸਿਤਤਵ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੁਰੁਆਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਵਾਕਯ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸੀ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੀਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ:

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ੧:੧੭,੧੮ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਮੁਰਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਗ ਪਿਆ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ: "ਡਰ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮਰ ਗਿਆ ਸਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਫਿਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜਮਲੋਕ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਹਨ।"

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ੨੨:੧੩ "ਮੈਂ ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛੱਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰ ਹਾਂ।"

ਇੱਥੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ "ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ" ਅਤੇ "ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ" ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਉਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਈ ਅਨੁਚਿਤ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੁਆਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜ੍ਹਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਿਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਯਸ਼ਾਯਾਹ ੪੧:੪ "ਇਕ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ? ਇਸ ਇਕਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ? ਮੈਂ, ਉਥੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਸਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਉਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਯਸ਼ਾਯਾਹ ੪੪:੬ "ਪ੍ਰਭੂ, ਜੋ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ, "ਮੈਂ ਆਦ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਕੇਵਲ ਇਕ ਮਾਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਮੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਯਸ਼ਾਯਾਹ ੪੮:੧੨ "ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਇਸਰਾਈਲ, ਮੇਰੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ, ਮੈਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅੰਤਮ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਮਾਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।"

ਜੇਕਰ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਆਪ ਲਈ ਲਗਾਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ। ਮਸੀਹੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਵਲੋਂ ਅਸਿਤਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੀਕਾ 5:2 ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਆਯਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

ਮੀਕਾ ੫:੨ "ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਹੇ ਬਤਲਹਮ ਅਫਰਾਥਾਸ, ਤੂੰ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਸਭ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਇਸਰਾਈਲ ਲਈ ਇਕ ਸ਼ਾਸਕ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗਾ,ਜਿਸ ਦੇ ਵੰਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਅਰਥਾਤ ਆਦ ਤੋਂ ਹੈ'।"

ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਤਲੇਹੇਮ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਬਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਮੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਲੋਂ ਪੂਰਵ ਅਨੰਤਕਾਲ ਵਲੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਅਸਿਤਤਵ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਅਸੀ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚਾਰਇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਯਸ਼ਾਯਾਹ ੯:੬ "ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਬਾਲਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ "ਅਦਭੁੱਤ ਸਲਾਹਕਾਰ", "ਅਨੰਤ ਪਿਤਾ" "ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਕੁੰਮਾਰ।" ਇੱਕ ਤਰਫ ਤਾਂ, ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਿਚਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਦੂਜੀ ਤਰਫ, ਉਹ ਬੱਚਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਿਤਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ "ਅਨੰਤਕਾਲ ਦਾ ਪਿਤਾ" ਕਹਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਤ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿੱਲ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤਕਾਲ ਵਲੋਂ ਅਸਿਤਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਦੂਜਾ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ **ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ** ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਸ਼ਾਸਕ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਅਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਗਵਾਹੀ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੈਂ ਤੂੰ ਵਲੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਂਗਾ? (ਯਹੂੰਨਾ 3:11,12)। ਯਿਸੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਂਕਾਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

ਯਹੂੰਨਾ ੩:੧੩ "ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ, ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਹੈ।"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਪੁਸ਼ਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਅੱਪ ਚੜਿਆ ਸੀ। ਯੀਸ਼ੁ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀਆ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਜਿਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘਨਿਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਅਤੇ ਯੀਸ਼ੁ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨੂੰ ਉਹ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਲਕੀ ਉਹ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਵਲੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਕ ਹੀ ਸਮੇ ਧਰਤੀ ਉਥੇ "ਸੀ", ਕਿਉਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਹੈ।

ਮੱਤੀ ੨੮:੨੦ "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਸਿਖਾਓ। ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਹਾਂ, ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ।"

ਉਪਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਪਸਿਥਤੀ ਦਾ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਣਗੇ। ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇ ਮੂੰਹ ਵਲੋਂ ਨਿਕਲੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਮਤਲੱਬ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਲੋਂ ਠੀਕ ਮਤਲੱਬ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੀਜਾ, ਯਿਸੂ **ਸਰਬਗਿਆਤਾ** ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪਤਰਸ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕੰਡੇ ਉੱਤੇ ਪਤਰਸ ਵਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਸਵਾਲ

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਮੋਨ, ਯਹੂੰਨਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਪਤਰਸ ਵਲੋਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

ਯੂਹੰਨਾ ੨੧:੧੭ "ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਮੌਨ, ਯਹੂੰਨਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਪਤਰਸ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚਰਿਆ।"

ਇੱਥੇ ਪਤਰਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਰਬਗਿਆਤਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪਤਾ ਹੈ"। ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਵੀ ਲੁੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੁਨੇਹਾ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ:

ਮੱਤੀ ੧੧:੨੫-੩੦ "ਉਸੀ ਸਮਾਂ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਪਿਤਾ, ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਕਲਮੰਦਾਂ ਵਲੋਂ ਲੁੱਕਾਕੇ ਰਖੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਪਿਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਨੂੰ ਇਹੀ ਅੱਛਾ ਲਗਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਨਾਹੀਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੁੱਤ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਸਭ ਥਕੇ ਅਤੇ ਬੋਝ ਵਲੋਂ ਦਬੇ ਲੋਕੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ: ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਜੁਆ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਉਠਾ ਲਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਸੀਖਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਮ੍ਰ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ

ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਪਾਓਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਜੁਆ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਦ 27 ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਿਚਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਦੂੱਜੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਵਲੋਂ ਸੱਮਝਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ
ਸੱਮਝ ਸੱਕਦੇ ਹੈ।

ਚੌਥਾ, ਯਿਸੂ **ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਣ** ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਰਵਸਾਮਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਯਸ਼ਾਯਾਹ ੯:੬ “ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਬਾਲਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ “ਅਦਭੁੱਤ
ਸਲਾਹਕਾਰ”, “ਅਨੰਤ ਪਿਤਾ” “ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਕੁੰਮਾਰ।”

ਫਿਲਿਪੀਆਂ ੩:੨੧ “ਉਹ ਹੀ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਆਪਣੇ
ਤੇਜਵਾਨ ਸਰੀਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ।”

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ੧:੮ “ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮਰ ਗਿਆ ਸਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਫਿਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜਮਲੋਕ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਹਨ।”

ਇਹ ਆਯਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ ਆਪ ਹੀ “ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਣ ਪਰਮੇਸ਼ਰ” ਹੈ, “ਆਪ ਹੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ” ਅਤੇ “ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਣ” ਕਹਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਚਵੀਂ ਗੱਲ, ਯਿਸੂ **ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ** ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਥਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਨਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਕਮੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਕਦੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਾਂ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ੧:੧੦-੧੨ “ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੂੰ ਹੀ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਤੂੰ ਅਟਲ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਕਪੜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਛਾਉਣੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਉਹ ਕਪੜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲਦ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹੇਗਾ, ਤੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ।”

ਇੱਥੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸਵਰਗਦੂਤੋਂ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪੁੱਤ ਦੀ ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਕੋਰਇ
ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ੧੩:੮ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕੱਲ, ਅੱਜ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੋ ਹੀ ਜਿਹਾ ਹੈ।”

3

ਉਸਦੇ ਕੰਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਸਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ **ਨਿਰਮਾਤਾ** ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਅਸੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ 1:1 ਵਿੱਚ ਪੜ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ "ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕੀਤੀ"। ਜਦੋਂ ਅਸੀ ਯਹੂੰਨਾ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ:

ਯਹੂੰਨਾ ੧:੧-੩ "ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। 2 ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। 3 ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਚੀ ਗਈ।"

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ **ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ** ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਯਹੂੰਨਾ ਦੀ ਹੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀ ਹੈ ਬਲਕੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪੌਲੁਸ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਕੁਲੁਸੀਆਂ ੧:੧੬,੧੭ "ਉਸੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਤਲੀਆਂ ਸਭ ਦੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨਦੇਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੱਲ ਕੀ ਸਭ ਸਿੰਘਾਸਣ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ, ਰਾਜੇ-ਮਹਾਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ - ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ

ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। 17 ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਦਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਉਸੇ ਵਿਚ ਹੈ।"

ਉਪਰ ਕਹੀ ਹੁਇ ਗੱਲ ਵਲੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਹਿਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਿਰਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਯਹੋਵਾ ਵਿਟਨਸ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਹਿਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਉਚਿਤ ਪੁੰਨ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਦੂਜਾ, ਯਿਸੂ ਸਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ **ਰਖਿਅਕ** ਹੈ। ਯਹੋਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਕਰਣਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੇਵੇਂ ਅਸੀ ਜਬੂਰ 36:6 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। "ਹੇ ਯਹੋਵਾ , ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਸ਼ੁ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੋਨਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸੀ ਕੰਮ ਦਾ ਪੁੰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

ਕੁਲੁਸੀਆਂ ੧:੧੭ "ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਦਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਉਸੇ ਵਿਚ ਹੈ।"

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ੧:੩ "ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਤੇਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਮ ਤਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਪਰਮ ਪਰਧਾਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ।"

ਯਹੂੰਨਾ 5 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਲੰਗੜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਉਸਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨੂੰ ਮਾਰਨੇ ਲਈ ਖੋਜ ਰਹੇ ਸਨ।ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖਿਆ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

ਯਹੂੰਨਾ ੫:੧੭-੧੯ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਯਹੂਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸ਼ਬਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਕਿ ਯਿਸੂ ਚੰਗਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਠਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਸ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵੀ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਆਯਤ 18 ਵਲੋਂ ਇਸ ਸਿੱਟਾ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ" ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ।

ਤੀਜਾ, ਯਿਸੂ ਜੇਹੜ੍ਹਾ **ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਫ** ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਅੰਤ ਵੇਲੇ: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਊਦ ਬਤਸ਼ੇਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਭਜਨ 51:3,4 ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਸੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ:

ਭਜਨ ੫੧:੩,੪ "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਤੇਰੇ ਵਿਰੂਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਵਿਚ ਬੁਰਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤੇਰਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸੱਚਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪਾਪੀ ਹਾਂ।"

ਤੱਦ ਦਾਊਦ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਤਰਸ ਮੰਗੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਦੇ। ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਮਾਫੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਰਕੁਸ 2:1-12 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਮਰਕੁਸ ੨:੧-੧੨ "ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਿਰ ਕਫਰਨਹੂਮ ਨੂੰ ਲੌਟੀਆ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਦਵਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਸੁਣਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਲੋਕ ਲਕਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਵਾ ਕਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ। ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਭੀੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਛੱਤ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ ਹੱਟਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁੱਟ ਕੇ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾ ਲਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਮੰਜਾ ਨੂੰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਕਵੇ ਦਾ ਰੋਗੀ ਪਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰ ਲਕਵੇ ਦੇ ਉਸ ਰੋਗੀ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫੀ ਹੋਏ। ਉੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੁਛ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ਼-ਵਿਤਰਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਅਤੇ ਕੌਣ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਨਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ਼-ਵਿਤਰਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦਲੀਲ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਸਹਿਜ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਕਵੇ ਦੇ ਰੋਗੀ ਵਲੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫੀ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਇਹ, ਉਠ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜਾ ਉਠਾ ਕਰ ਚੱਲ? ਪਰ ਇਸਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਨ ਲਵੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫੀ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਲਕਵੇ ਦੇ ਰੋਗੀ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਠ, ਆਪਣੀ ਮੰਜਾ ਉਠਾ ਅਤੇ ਘਰ ਜਾ। ਉਹ ਉਠਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਮੰਜਾ ਚੁੱਕਕੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ

ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਆਦਮੀ ਲਕਵੇ (ਇੱਕ ਝੋਲੇ ਦੇ ਮਾਰੇ) ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਲਈ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਦਮੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਬਲਿਕ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪਾਪ ਅੰਤ ਵੇਲੇ: ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦਾ ਉਪਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾ ਕਰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਯੀਸ਼ੁ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕੀ ਦਾ ਕਹਨਾ ਠੀਕ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਗਲਤ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਫੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿਨਹਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਹੀ ਨਾ ਹੋ। ਅਸਲਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਬੋਲਣਾ ਉਸਦੀ ਸੱਚਿਆਈ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਯਿਸੂ ਇਸ ਕਾਮ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲੇ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਮਾਫ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰਿਤੋਂ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਯਿਸੂ ਮਾਫੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਘੱਟ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਚੌਥਾ, ਯਿਸੂ **ਅੰਤਮ ਨਿਆਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ** ਹੈ। ਬਾਇਬਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯਹੋਵਾ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨੀਆਂ ਕਰਣ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾ ਸਾਡਾ ਨਿਆਈ, ਯਹੋਵਾ ਸਾਡਾ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇਣਵਾਲਾ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾ ਸਾਡਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਉਹੀ ਸਾਡਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰੇਗਾ (ਯਸ਼ਾਯਾਹ 33:22)। ਪੌਲੁਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਜਾਣਕਾਰ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

2 ਕੁਰਿੰਥੁਸ ੫:੧੦ "ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਿਆਂ ਗਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹਰ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।"

ਪਾਂਚਵਾ, **ਯਿਸੂ ਪੁਨਰੋਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ ਹਨ**। ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਆਪਣੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਲਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਯਾਰਇਰ ਦੀ ਧੀ (ਮਰਕੁਸ 5:21-43); ਨੂੰ ਜਿਲਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਨਾਰਇਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਲੂਕ 7:11-15) ਅਤੇ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਜਿਲਾਇਆ, ਜੇਹੜਾ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਲੋਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਸੀ (ਯਹੂੰਨਾ 11) ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਲਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੀ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਆਪੱਤੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਇਸ਼ਵਰੀਅ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿਸ਼ਿਅਦਵਕਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤੋਂ ਨੇ ਵੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਲਾਇਆ ਹਨ। ਅੰਤਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, "ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ"। ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਰ ਵੀ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੀਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 11:25)।

ਯਿਸੂ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਨੀਆਂ ਕਰਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ, ਤੱਦ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ:

ਯੂਹੰਨਾ ੫:੨੧ "ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਜੀਵਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਣ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਯੂਹੰਨਾ 5:28,29 "ਇਸ ਗੱਲ ਉਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜੋ ਕਬਰਾਂ ਵਿਰ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੇ, 29 ਅਤੇ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਉੱਥਾਨ ਜੀਵਣ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦੰਢ ਦੇ ਲਈ।"

ਆਪਣੇ ਠੀਕ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਕਿਸੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਠਹਰਾਏਗਾ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੂਸਾ ਜਾਂ ਏਲਿਆਿਆਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣ। ਕਿਸੇ ਨਬੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੋਲੇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਜਿਲਾਨੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਦਾਵਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੀਸ਼ੁ ਸਿਰਫ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ, ਬਲਵਾਨ ਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਚਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੈ।

4

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਅ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਯਹੂੰਨਾ ੫:੨੨-੨੩ "ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਦਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵੀ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਘਲਿਆ ਹੈ।"

ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਕੋਈ ਨਿਮਨ ਇਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੈਵੇਂ ਯਹੋਵਾ ਵਿਟਨਸ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਯੀਸ਼ੁ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈ।(ਯੂਹੰਨਾ 14:1)।

ਪ੍ਰੇਰਿਤੋਂ ਦੇ ਕੰਮ 7 ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅਸੀ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਵਜ਼ਹ ਵਲੋਂ ਸਤਫਨੁਸ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ

ਦੱਸਦਾ ਹਨ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਵਿਦ੍ਰੋਹੀ ਲੋਕ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਭਵਿਸ਼ਿਅਦਵਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਕਰ ਭਾਸ਼ਣ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖੜੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ (7 : 55)। ਉਹ ਨਿੰਦਿਆ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰਵਾਹ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਡਾਲਤੇ ਹਾਂ। ਅਸੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਤਫਨੁਸ ਯਿਸੂ ਵਲੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ:

ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ੭:੫੯,੬੦ "ਉਹ ਸਤੀਫ਼ਨੁਸ ਨੂੰ ਪਥਰਾਓ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, "ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ।" ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਹ ਪਾਪ ਇਹਨਾਂ ਉਤੇ ਨਾ ਲਾਉਣਾ!"
ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ।"

ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਇਕੇਸ਼ਵਰਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਵਿੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਿਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਸਦੇ ਹਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ!

ਯਿਸੂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਚੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨੋਕ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੈ :

ਮੱਤੀ ੨੮:੧੯ "ਇਸਲਈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਭ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਬਪਤੀਸਮਾ ਦੋ।"

ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤੀਸਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ (ਇਕ ਵਚਨ)

ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤੀਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪੁਰੋਹਿਤ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚ ਹੈ।

2ਕੁਰਿੰਥੁਸ ੧੩:੧੩ "ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੰਗਤ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ।"

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਲੇਖਣ ਵਾਲਾ ਬਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਤਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬੜਕਰ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ੧:੬ "ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੇਠੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਘੱਲਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ: "ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ!"

ਪਹਿਲਾ – ਪੈਦਾ ਜਾਂ ਪਲੋਠਾ ਸ਼ਬਦ ਸਰੀਰਕ ਉਤਪੱਤੀ ਵਲੋਂ ਸੰਬਨਿਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਸਦੀ ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਦੁਵਿਤੀਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁੱਝ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੁ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5

ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਗਰੂਕ ਹੈ

ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀ ਉਸਦੇ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣ ਦੀ ਆਤਮ-ਕੇਨਿਦ੍ਰਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਾਨ ਸਟਾਟ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹੀ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣ ਦੀ ਆਤਮ - ਕੇਨ੍ਹਿਦ੍ਰਤਾ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਖਿਅਕਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਸੱਮਝਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਵ-ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਪਿਛੇ ਚਲੋ। ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਚਲੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਤੀ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।5 ਆਓ ਜੀ ਕੁੱਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਤਾਈ ਹਾਂ। ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹਾਂ ਜੋ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ:

ਯਹੁੰਨਾ ੬:੩੫ "ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੀਵਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਭੁੱਖਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਤਿਹਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਯਹੂੰਨਾ ੮:੧੨ "ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜੋਤੀ ਹਾਂ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏਗਾ, ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਜੀਵਣ ਦੀ ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।"

ਯਹੂੰਨਾ ੧੧:੨੫,੨੬ "ਯਿਸੂ ਮੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹੀ ਪੁਨਰ ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਜੀਵਣ ਹਾਂ। ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ ਉਹ ਮਰ ਵੀ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਜੀਵੇਗਾ। 26 ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਰਨਗੇ। ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈਂ?"

ਯਹੂੰਨਾ ੧੪:੬ "ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਹੀ ਰਾਹ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਸਤ, ਮੈਂ ਹੀ ਜੀਵਣ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਮੱਤੀ ੧੧:੨੮,੨੯ "ਹੇ ਸਭ ਥਕੇ ਅਤੇ ਬੋਝ ਵਲੋਂ ਦਬੇ ਲੋਕੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ: ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਜੂਆ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਉਠਾ ਲਓ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਸੀਖਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਰਮ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਹਾਂ: ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਪਾਓਗੇ।

ਜਾੱਨ ਸਟਾਟ ਲਿਖਦਾ ਹਨ, "ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਬ੍ਰਾਹੀਮ ਉਸਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਲੋਂ ਆਨਨਿਦਤ ਸੀ, ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਪਵਿਤਰਸ਼ਾਸਤਰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹਾਨ ਵਿਭਾਜਨ, ਵਿਵਸਥਾ, ਭਵਿਸ਼ਿਅਦਵਕਤਾ ਅਤੇ ਲਿਖਾਈਆਂ ਉਸਦੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ।[6]

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਯੀਸ਼ੁ ਸਿਖਾਂਦੇ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀ ਨਿੱਚੇ ਦਿਤੀ ਆਯਤਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੀਏ:

ਯਹੂੰਨਾ ੧੪:੭-੧੦ "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰ

ਚੁੱਕੇ ਹੋ।" ਫਿਲਿਪੁਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਦਿਓ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ।" ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਫਿਲਿਪੁਸ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ? ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਓ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਵਚਨ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਹਨ। ਪਿਤਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਹੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਕਟੀਕਰਣ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜਿਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪੁੱਤਰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ
(ਮੱਤੀ 11:27)।

ਤੀਜੀ ਗੱਲ, ਯਿਸੂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਬੰਧਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੈ। ਯਹੂੰਨਾ 5 ਵਿੱਚ, ਅਸੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਵੀ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੇਖਦੇ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਯਹੂੰਨਾ 5:18)। ਯਿਸੂ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਲੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਨੂਠੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਹਾਂ" (ਯਹੂੰਨਾ 10:30)। ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਲੋਂ ਵਖਰਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੈ। ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮਰਿਅਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ"। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ, "ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"[7]

ਚੌਥਾ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਸ਼ ਅਤੇ ਹਵਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਡਿਆਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਣ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਾਮ ਸਾਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਡਿਆਈ ਪੁੰਨ: ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦੀ ਮਹਾਪੁਰੋਹਿਤੀਏ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ:

ਯਹੂੰਨਾ ੧੭:੧-੫ "ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਕਰ ਆਪਣੀ ਅੱਖਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵੱਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਪਿਤਾ, ਉਹ ਘੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਡਿਅ ਾਈ ਕਰ, ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ। ਤੂੰ ਨੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਲ ਮਨੁੱਖ - ਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ। ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸੱਚਾ ਰੱਬ ਹੈ ਅਤੇ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਾਨੇ ਜਿਨੂੰ ਤੂੰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੰਮ ਤੂੰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੇ ਪਿਤਾ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਉਸ ਵਡਿਆਈ ਵਲੋਂ ਕਰ ਜੋ ਜਗਤ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸੀ।"

ਆਯਤ 5 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਉਹ ਮਹਿਮਾਨਿਵਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮਹੀਮਾ ਕਰ ਜੋ ਜਗਤ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸੀ" ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾ ਵਿਟਨਸ ਸਿਖਾਂਦੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹੇ ਇਸ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਵੇਂ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੀਆਂ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਵਚਨ (ਮੱਤੀ 5-7) ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੀਏ:

ਮੱਤੀ ੭:੨੧-੨੩ "ਹਰ ਇੱਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ, 'ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ

ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਵਰਗੀਏ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਕਹਿਣਗੇ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਦੁਸ਼ਟਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਨਹੀ ਕੀਤੇ? ਤੱਦ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਹਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕੁਕਰਮੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਹਟੋ।

ਯਿਸੂ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਿਖਿਅਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਲਈ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹੈ। ਯੀਸ਼ੁ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 25:31-33 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਮੱਤੀ ੨੫:੩੧-੩੩ "ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਵਰਗਦੂਤ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਮਏ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਸਭ ਜਾਤੀਆਂ ਉਸਦੇ ਸਨਮੁਖ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਚਰਵਾਹਾ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਬਕਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਬਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰਇੰ ਵੱਲ ਕਰੇਗਾ।"

ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ "ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ" ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਉਸਦੀ ਮਸੀਹਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅਨੰਤਕਾਲੀਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ

ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਨੀਆਂ ਕਰਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯੀਸ਼ੁ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਵਾਪਸ ਆਣਗੇ।

ਹੁਣ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਇਸ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੈ, “ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਸੱਚ ਹੈ।” ਹਾਂਲਾਕਿ ਯਿਸੂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਿਅਵਾਦਿਤਾ ਨੂੰ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਆਓ ਅਸੀ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਦਾਵੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ।

6

ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਉਸਦੀ ਸਿਖਾਈ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਰਇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ, ਸਾਮਰਥ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਣ ਲਈ ਯੀਸ਼ੁ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕੇਵਲ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਹੀ ਮੁਰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਲੁਕ 7:11-17, 8:49-56; ਯਹੂੰਨਾ 11:38-44), ਏਲਿਯਾਹ, ਏਲੀਸ਼ਾ, ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਪੌਲੂਸ ਨੇ ਵੀ ਮੁਰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕੀਤਾ (1ਰਾਜਾ 17:17-24, 2 ਰਾਜਾ 4:18-37 ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਰਤਵ 9:36-41, 20:9-12)। ਅਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਆਪ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਿਖਾਈ ਹੁਈ ਸੱਚਾਰਇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਿਚਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਠਹਰੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਿਸੂ, ਭਵਿਸ਼ਿਅਦਵਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤੋਂ ਦੇ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਮੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਇਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰੀਕੇ ਉਸਦੀ ਅਦਵਿਤੀਇਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਅਸੀ ਉਸਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਅਸਿਤਤਵ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪਹਲੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 4:35-41), ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਬੂ

ਕਰਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 5:1-10), ਉਸਨੂੰ ਰੋਗ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 5:25-35), ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 5:35-43)। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਬੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਹੀਂ ਸੀ। ਤੀਜਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਾਮਰਥ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤੋਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਾਮਰਥ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਸ਼ਚਰਿਆ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੇ ਹਰ ਇੱਕ ਆਸ਼ਚਰਿਆ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਚੌਥਾ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਜਿਆਦਾ ਸਾਮਰਥੀ ਸਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਲੋਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਜਿਲਾਇਆ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧਤਾ ਦੇ ਦਾਵੀਆਂ ਵਲੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਯਹੁੰਨਾ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਸੱਮਝਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਕਠੋਰ ਸਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ੧੨:੩੭-੪੧ "ਬੇਸ਼ਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਨੇ ਸੰਕੇਤਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿਖਾਏ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਯਿਸੂ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਦੇ ਕਹੇ ਹੋਏ ਵਾਕ ਪੂਰੇ ਹੋਣ: "ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ? ਕਿਸ ਉਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਬਾਹ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ।" ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਉਸੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੱਥਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਕਿੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਂ ਕਰਾਂ।" ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਿਆ।" ਤਾਂ ਆਸ਼ਚਰਿਆ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ? ਜੇਮਸ ਪੈਕਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, "ਪਵਿਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਲੱਗਭੱਗ ਨਿਰਗਮਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਏਲਿਯਾਹ, ਏਲੀਸ਼ਾ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ

ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤੋਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੀ ਸੰਗਠਿਤ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ, ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਕੂਚ 4:1-9; 1ਰਾਜਾ 17:24; ਯੂਹੰਨਾ 10:38, 14:11, 2 ਕੁਰਿੰਥੁਸ 12:12; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:3-4) ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਉੱਧਾਰ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਸਨ।8 ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੰਤਵ ਸਿੱਧੇ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਇਸ਼ਵਰੀਇਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਗੱਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਇਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਮਾਵੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਯੀਸ਼ੁ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਣ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਦੇਕੇ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣਾ ਹੀ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਯੀਸ਼ੁ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਸ਼ਚਰਿਆਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਸਭਤੋਂ ਬੜਾ ਉਸਦੇ ਆਪ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਹੈ।

7

ਮੁਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪੁਨਰੂੱਥਾਨ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਕਿ ਸੱਚਾਰਏ ਹੈ

ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਪੁੰਨ: ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਵਰਤਵ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਦ ਪੁੰਨ: ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਕੀਤੀ।

ਮਰਕੁਸ ੮:੩੧ "ਤੱਦ ਉਹ ਓਹੁਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਗਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਸਹੇ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੇ ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ, ਧਰਮ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਰਦਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤਿਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠੇ।"

ਮਰਕੁਸ ੯:੩੧ "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੱਸਦੇ ਸਨ, "ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤਰ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਗੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ।"

ਮਰਕੁਸ ੧੦:੩੩-੩੪ "ਵੇਖੋ, ਅਸੀ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ ਮੁੱਖ ਯਾਜਕੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਿਤਰਯੋਂ ਦੇ ਹੱਥ ਪਕੜਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣਦੰਡ ਦੇਲਾਇਕ ਠਹਰਾਕਰ ਗੈਰਇਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕਰਣਗੇ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਥੁੱਕਾਂਗੇ, ਉਸਨੂੰ

ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਾਰ ਪਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ।

ਜਾੱਨ ਸਟਾਟ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਧਿਆਤੀਮਕ ਅਸਿਤਤਵ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਫਤਹਿ ਅਤੇ ਉਸਕੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਿਤਤਵ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਇਸਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਔਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹੇ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੋ, ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ...... ਲੇਕਿਨ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਵਰਤਵ ਨੂੰ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਹੈ।9 ਅਤ: ਉਸਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਵਰਤਵ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਉਸਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੁਈ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਸਦੀਕ ਹੈ, ਜਾੱਨ ਸਟਾਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਸਰੀਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।" ਕਫਨ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਦਾ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਚੇਲੀਆਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਅਦਭੁਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਬਯਾਨ ਇਸ ਮਹਾਨ ਮਸੀਹੀ ਅਭਿਕਥਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਔਰ ਕਥਨ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠਾ ਹੈ।10

ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਵਰਤਵ ਉਸਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਠਹਰਤਾ ਹੈ ਬਲਿਕ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਵਰਤਵ ਉੱਤੇ ਠਹਰਤਾ ਹੈ। ਅਸੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਰਤਵ 2:24 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, "ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੌਤ ਦੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। "ਡੋਨਾਲਡ ਮੇਕਲੋਇਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, "ਉਹ ਜੋ ਸੀ ਉਸਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਉਹ ਪੁਨਰੁਤੀਥਤ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵਲੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਬਲਕੀ ਉਹ ਪੁਨਰੂਤੀਥਤ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।11 ਪੌਲੂਸ ਰੋਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਰੋਮੀਆਂ ੧:੪ "ਪਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ, ਅਤੇ ਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ।"

ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੁਨਰੂੱਥਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਨੰਤਕਾਲ ਵਲੋਂ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਹੋਰ ਮਰੀਆਂ ਲੋਕਾ ਦੇ ਪੁਨਰੂੱਥਾਨ ਵਲੋਂ ਵਖਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੁਨਰੂਤੀਥਤ ਲੋਕੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਲੇਕਿਨ ਯਿਸੂ ਵਡਿਆਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਦ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਖਾ। ਉਹ ਹੋਰ ਲੋਕੀ ਪੁਨਰੂੱਥਾਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਏ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਨਰੂਤੀਥਤ ਹੋਇਆ। ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰੂਤੀਥਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਜਿਵੇਂ ਨਬੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ। ਯੀਸ਼ੂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ:

ਯੂਹੰਨਾ ੧੦:੧੭,੧੮ "ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵਾਂ। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਆਪ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਆਗਿਆ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ?"

ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਿਖਾਈ ਹੁਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸੱਚਾਰਇ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ

ਸਬ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਸ਼ਵਰ ਹੋਣਾ ਉਸਦੇ ਆਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪਰਮੇਂਸ਼ਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਪਰੀਖਿਆ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰੀਬ ਵਲੋਂ ਜਾਣਾ ਗਿਆ ਤਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਠੀਕ ਠਹੀਰਾ ਸਕਣ।

ਉਹਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਸੀ;
ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸੀ;
ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣਾ ਸੀ;
ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣਾ ਸੀ;
ਉਸਤੋਂ ਨਫਰਤ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਣਾ ਸੀ ;
ਉਸਦਾ ਸਨਮਾਨ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਣਾ ਸੀ।12

(ਯੂਹੰਨਾ 8:19; 14:7; 12:45; 14:9; 12:44; 14:1; ਮਰਕੁਸ 9:37; ਯੂਹੰਨਾ 15:23; 5:23)

ਦੂਜਾ, ਮੂਲਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਵਰਤਵ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਏਕੇਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਚੇਲੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡੋਨਾਲਡ ਮੇਕਲੌਇਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ

ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਆਰੋਪਾਂ, ਜੋ ਕਹੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਚਰਚ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹੇ ਉਸਨੂੰ ਝੁਠਲਾਇਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

> "ਮਾਨ ਲਓ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਏਕੇਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਪੂਰਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਝੁਕ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁੱਝ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸਲੀਬ ਉਥੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਿਸਦੀ ਕਮਜੋਰੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪਾਪਮਏ, ਆਪਰਾਧਿਕ ਸਿਥਤੀ ਬਡੀ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ? ਨਿਸ਼ਿਚਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਧਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਅਤੇ ਮਸੀਹਾ ਕੇ ਭ੍ਰਮ ਵਲੋਂ ਕਰੂਸ ਉੱਤੇ ਚਢਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।[13]

ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਰੋਢਾ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਲਈ ਮੂਰਖਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਚੇਲੀਆਂ ਨੇ ਇੰਜ ਹੀ ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਤੀਜਾ, ਨਾ ਕੇਵਲ ਏਕੇਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਚੇਲੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਬਲਿਕ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਰੱਬੀ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਬਡੇ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਤਰਸੁਸ ਦਾ ਸ਼ਾਊਲ, ਜਿਸਦਾ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਜੀਵਣ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸੇਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਆਓ ਉਸਨੂੰ ਪਢਿਏ ਜੋ ਉਹ ਫਿਲਿਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਫਿਲਿਪੀਆਂ ੨:੬–੧੧ "ਉਹ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲ ਪੂਰਵਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾ

ਸਮਝਣਾ ਚਾਹਾ। ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ, ਇਕ ਦਾਸ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮਨੁੱਖ ਬਣਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਮ੍ਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਤ ਤਕ ਆਗਿਆਕਾਰ ਰਿਹਾ, ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਲੀਬੀ ਮੈਤ ਤਕ। ਇਸੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਭ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਝੁਕੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਸਮਾਨ ਤੋ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਥੱਲੇ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਆਮ ਮੰਨ੍ਹੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।"

ਚੌਥਾ, ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਦੂਜਾ ਹਰ ਧਰਮ ਝੂਠਾ ਹੈ । ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਹ, ਸੱਚ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ" (ਯੂਹੰਨਾ 14:6) । ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਹਲਾਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ।ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 20:28; ਮਰਕੁਸ 10:45)। ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ ਲਈ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਸੀ। ਸੰਪੂਰਣ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਸਨਮੁਖ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ (ਰੋਮ 3:23)। ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਣ ਲਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਬਚਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਚਾਰੀਏ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਉੱਤੇ, ਸਾਡੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਵਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਨਬੀ ਜਾਂ ਸਿਖਿਅਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂਦੇ ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਿਚੱਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਵਚਨ ਇਸ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ:

੨ਕੁਰਿੰਥੁਸ ੫:੨੧ "ਮਸੀਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਖ਼ਾਤਰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭਾਗੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣੀਏ।"

ਰੋਮ ੫:੮-੧੦ "ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਆਰ ਦਾ, ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜੇ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੋਏ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਖ਼ੂਨ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਸੰਬੰਥ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਅੰਤਮ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਚਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਣ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਯੂਹੰਨਾ ੩:੧੬ "ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ, ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ, ਸਗੋਂ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ।"

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਾਡਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਕੀ ਜਬਾਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਪਾਪੀ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਜਬਾਬ ਠੀਕ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰੋ। ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਲਿਕ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਵਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀ ਉਸਦੀ ਵੱਲ ਤਰਸ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਦਿਲ ਵਲੋਂ ਉਸ ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣ ਲਈ ਮੁੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਸਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਣਾ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੀਸ਼ੁ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਲਈ ਭਕਤੀ ਕਾ ਉਤਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ੫:੮-੧੨ "ਜਦੋਂ ਮੇਮਨੇ ਨੇ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਜਾਨਵਾਰ ਅਤੇ ਚੌਵੀ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਇਕ ਸਿਤਾਰ ਵਰਗਾ ਸਾਜ ਅਤੇ ਧੂਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਕਟੋਰੇ ਸਾਨ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ

ਇਹ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾਇਆ: "ਤੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਨੇ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਵਲੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੁਲ, ਭਾਸ਼ਾ, ਲੋਕ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਯਾਜਕ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਣਗੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਸਿੰਹਾਸਨ, ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨੋਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਵਲੋਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੇਮਣਾ ਸਾਮਰਥ, ਧਨ, ਬੁੱਧੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਇੱਜ਼ਤ, ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ।"

Footnotes

[1] Donald Macleod, *The Person of Christ* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1998), 123.

[2] Donald Macleod, *A Faith to Live By* (Geanies House, Fearn Ross-shire: Christian Focus Publications, 2002), 41.

[3] Donald Macleod, *A Faith to Live By*, 44.

[4] Donald Macleod, *A Faith to Live By*, 46.

[5] John Stott, *Basic Christianity* (Downers Grove, IL: IVP books, 1971), 29-30.

[6] John Stott, *Basic Christianity*, 30.

[7] John Stott, *Basic Christianity*, 35

[8] J. I. Packer, *Concise Theology* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, Inc., 1993), 58.

[9] John Stott, *Basic Christianity*, 57.

[10] John Stott, *Basic Christianity*, 73

[11] Donald Macleod, *The Person of Christ*, 91.

[12] John Stott, *Basic Christianity*, 35.

[13] Donald Macleod, *The Person of Christ*, 114.

Dr. Kuldip Singh Gangar received his undergraduate education in England and taught Religious Studies at Beauchamp College. He received advanced degrees in ministry from Westminster Theological Seminary (M. Div.; Th. M; D. Min.) and Master of Theology in New Testament from Princeton Seminary. He served as pastor in Canada and the US for 21 years before being called as Missionary to produce Biblical literature for EastIndians in various Indian languages.

In this series from True Path to God:

1. What is God?
2. What is God Like?
3. Creation and Man's Place in the World
4. The Greatest Opportunity: The Covenant of Works
5. The Great Catastrophe: The Fall
6. Jesus the Only Savior of Mankind
7. Jesus is God
8. Saved by Grace Alone

ISBN 978-1-927769-03-4

www.truepathtogod.org